

МЕТА

ЧАСОПИС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

• БЕРЕЗЕНЬ • 2011 РОКУ БОЖОГО • ЧИСЛО • 3/72 •

«Повернення блудного сина» (близько 1666-1669 р.,)
Рембрандт Гарменсзон ван Рейн (нід. Rembrandt Harmenszoon van Rijn)
1606—1669 – нідерландський художник, офортист доби бароко.

ПОКАЯННЯ — ПРАЗНИК БОГОВІ

«Не повинні ми, браття, зневирюватись у спасінні, маючи таку матір – покаяння. Не втрачаймо надії на порятунок, коли втішає нас рідна ненька. Покаяння вводило в рай – до Бога – тих, що їх вловив був лютий ворог, – тож невже відвернуться від нас? Помилувало тих, які були поза Церквою, тож невже не змилостивиться над нами? Ніхто не дозволить іншим легко змарнувати те, що сам набув тяжкою працею. Як же Бог і Отець віддасть ворогові нас, яких придбав кров'ю Свого Сина? Ми – Його стадо, і Він – наш Пастир. Господь дав нам покаяння, як очищувальну воду, щоб ним могли ми омивати-

ся, коли впадемо в гріх. У нас є купіль не тільки нового життя, але й оновлення. Якщо згрішимо, то, омившись покаянням, стаємо чистими.

Покаяння – це жертвоєник Божий, адже завдяки йому ті, що згрішили, умилостивлюють Бога. Коли ти, що підлягали Закону, вчинивши гріх, повинні були принести Богові жертву і для того йти до Єрусалиму. Виконати це одним не дозволяла скупість, іншим – бідність, ще іншим – лінощі. У новій благодаті все це здійснює саме лише покаяння, приносячи жертву в совісті. Не вимагає воно козеняти – лише сповіді. Нема горлиці в тебе, грішнику?

Зітхни – і Бог прийме твоє зітхання краще за горлицю. Нема в тебе голуба? – Розкажи про гріхи свої Богові – і це буде твоїм всепаленням. Нема в тебе ніякої іншої птиці? – Плач, – і будуть твої сльози прийняті від тебе як жертва. Якщо помолишся, Бог прийме твою молитву замість тельця. Якщо припадеш до Нього зі щирим серцем, щиросердність твою поставитиме вище за вола, що його колось приносили в жертву. Навіщо готувати тобі пахощі? – Покаяння очистить тебе без куріння тиміям.

Покаяння – це також і Божа трапеза, бо завдяки йому Господь довершує людське спасіння. Ісус говорить: *Іжа Моя – волю чинити Того, хто послав Мене, і діло Його вивершити (Ів. 4,34).* Тож покаяння є чудесним хлібом Божим. Господь вкушає в ньому наш іспит сумління. Він п'є покаянні сльози скрухи і насолоджується пахощами – щирими зітханнями, оскільки вони для Нього – кадило запашне. Ось різноманітна пожива Божа: стриманість, піст, чування, сумлінна молитва, смиренна покірність – усе це миліше Господеві від численних жертв.

Покаяння – празник Богові; Євангеліє каже, що Бог радіє більше з одного грішника, що кається, ніж з дев'ятдесяти дев'ятьох праведників, що їм не треба покаяння (Лк. 15,7). Каяття, влаштуваючи празник Богові, саме небо закликає на бенкет. Ангели радіють, коли покаяння запрошує їх на гостину. Всі чини небесні ликують, бо звеселяються покаянням.

Покаяння приносить у жертву тих, які согрешили, але також і оживотворює їх; умертвляє – і знову воскрешає з мертвих. Як же це? Слухай: воно бере грішних, а повертає праведних. Вчора вони були мертві, а сьогодні завдяки покаянню стали живі для Бога. Вчора були чужі, а сьогодні – свої для Бога. Вчора – беззаконні, а сьогодні – святі. Покаяння – велике горнило, що мідь переплавляє на золото; бере свинець, а віддає срібло. Коли ти бачив, як скло набуває кольору гіацинту, смарагду чи сапфіру, то не матимеш сумнівів у таких перетвореннях, що стаються силою покаяння. З волі Божої покаяння єднає каятника з благодаттю Святого Духа і робить людину цілковито дитиною Божою».

Св. ЄФРЕМ СІРІЙСЬКИЙ
«ПОДВИЖНИЦЬКІ НАСТАНОВИ»

Сьогодні у часописі «Мета»:

2–3 стор.

Владика Ігор звершив освячення мозаїчного панно «Сихівської Богородиці»

Монастирі Львівщини просять переглянути тарифи на газ

У Тернополі відкриють елітну Католицьку школу

4–5 стор.

Венедикт XVI став прихильником радикалізму в політиці?

Католики Австралії повідомляють про перше чудо Папи Венедикта XVI

Виявили мощі св. Івана Христителя, апостола Якова і Миколая Чудотворця

6–7 стор.

Вибори нового Патріярха розпочнуться 21 березня. Правнича довідка процедури його обрання

о. Ігор Яців: «Він має бути Патріяхом...»

8–9 стор.

Клуб знайомств. Щоб серця єдналися в любові

«Рятуйте, геї наступають!», або як держава дбає про сиріт і де в цей час Церква?

10–12 стор.

Спогади колишнього охоронця Івана Павла II

Опитування: щасливі люди ходять до церкви, а нещасні – дивляться ТБ

Невже Франція має юдейські корені?

ЄПИСКОПИ КИЄВО-ГАЛИЦЬКОГО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПСТВА УГКЦ ПРОВЕЛИ НАРАДУ

24-25 лютого у Брюховичах під Львовом відбулася нарада єпископів Києво-Галицького Верховного Архiepіскопства Української Греко-Католицької Церкви. У засіданні взяли участь усі українські греко-католицькі єпископи, які діють на території України, та Апостольський адміністратор Бучацької єпархії УГКЦ.

Перед нарадою владыки зустрілися з римо-католицьким єпископатом в Україні. Основними темами розмов були новітні релігійні течії та рухи в Україні і десятиріччя візиту Папи Івана Павла II до України.

ЗУСТРІЧ РОДИН МІГРАНТІВ У ГОШЕВІ

Уперше в Гошеві з 26 на 27 лютого відбулася зустріч мігрантів, їхніх родин та всіх охочих, яку з благословення голови Пасторально-місійного відділу УГКЦ владыки Йосифа (Міляна) організував, виконавчий секретар ПМВ о. Василь Поточняк. Нагадаємо, що подібні зустрічі влаштовуються вже впродовж двох років і відбулися у Львові, Тернополі, Києві, Дрогобичі, Бориславі та Болехові.

ДЛЯ УКРАЇНЦІВ ГРЕКО-КАТОЛІКІВ У ПРОВІНЦІІ ЧАКО (АРГЕНТИНА) ПРИЗНАЧЕНО НОВОГО ДУШПАСТИРЯ

13 лютого українська греко-католицька парафія Успіння Пресвятої Богородиці м. Роке Сасне Пенья, що в провінції Чако (Аргентина), отримала нового адміністратора. Ним став о. Нестор Гарапчук, який до того часу виконував своє служіння в м. Посадас (провінція Місіонес).

ПЕРШІ КРОКИ ДУШПАСТИРСТВА УГКЦ НА СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

За дорученням Блаженнішого Любомира та з благословення владыки Йосифа (Міляна), голови Пасторально-місійного відділу (ПМВ), з 12 до 21 лютого в Ізраїлі з робочим візитом перебував виконавчий секретар ПМВ о. Василь Поточняк. Метою поїздки було ознайомитися зі станом та потребами душпастирства вірних УГКЦ, які перебувають у цій країні на заробітках або переїхали на постійне проживання разом зі своїми сім'ями.

ЗУСТРІЧ КЕРІВНИКА ДЕПАРТАМЕНТУ ІНФОРМАЦІЇ УГКЦ З ДУХОВЕНСТВОМ ЛУЦЬКОГО ЕКЗАРХАТУ

22 лютого в луцькому монастирі св. Василя Великого в рамках курсів постійної формації відбулася зустріч духовенства Луцького екзархату. Цього разу темою став інформаційний супровід життя греко-католицьких громад. З цього приводу на зустріч завітав керівник Департаменту інформації УГКЦ о. Ігор Яців.

ВЛАДИКА ПАВЛО (ХОМНИЦЬКИЙ) ЗУСТРІВСЯ ІЗ МОЛОДДЮ

Нещодавно відбулася зустріч владыки Павла (Хомницького), єпарха Стемфордського, та отця Богдана Данила, ректора семінарії св. Василя у Стемфорді, з молоддю єпархії. Зустріч була приурочена підготовці до Всесвітнього дня молоді, який відбуватиметься у серпні цього року в Мадриді (Іспанія).

ЄПАРХІАЛЬНИЙ СОБОР МОНАШЕСТВА У СТЕМФОРДСЬКІЙ ЄПАРХІЇ

Представники духовенства, богопосвячених осіб та мирян Стемфордської єпархії зібралися на Єпархіяльний собор, щоб обговорити та проаналізувати роль богопосвячених осіб у Церкві, їхню місію та відповіді на виклики сьогодення. Собор відбувся 17 лютого у монастирі сестер-служебниць у Слоцбургу (Нью-Йорк) і став підготовчим етапом до Патріаршого Собору, що проходить у Бразилії.

РИМСЬКА СПІЛЬНОТА УКРАЇНСЬКИХ «МАТЕРІВ У МОЛИТВІ» ВІДСВЯТКУВАЛА П'ЯТЬ РОКІВ ДІЯЛЬНОСТІ

У неділю, 20 лютого, у храмі Христа-Царя, що при головній управі Василіанського чину св. Йосафата у Римі, відбулися урочисті святкування з нагоди п'ятиріччя римської спільноти «Матері у молитві». Перед початком Архиєрейської св. Літургії у переповненому храмі лунали молитви матерів за своїх дітей та родини.

У ДРОГОБИЧІ МОЛИТОВНО ЗГАДАЛИ ПРИКЛАД ГЕРОЇЗМУ ВОЇНІВ-АФГАНЦІВ

Студенти Дрогобицької духовної семінарії взяли участь в урочистому заході в м. Дрогобичі, присвяченому 22-й річниці виведення військ з Афганістану. Дійство відбулося біля пам'ятника жертвам війни в Афганістані, що знаходиться на вул. Т.Шевченка. Після співу Державного гімну України в супроводі військового оркестру серця присутніх занурилися у молитовну пам'ять за полеглими.

У храмі святих апостолів Петра і Павла у Львові освятили каплицю

У неділю, 27 лютого, Високопреосвященніший Владика Ігор (Возьняк), Архiepіскоп Львівський УГКЦ, звершив чин освячення каплиці, яка розміщена у крипті храму свв. апп. Петра і Павла (т. зв. костел Єзуїтів): саме у цій каплиці упродовж періоду реставрації храму відбуватимуться щонедільні богослужіння.

З владыкою Ігорем співслужили настоятель храму свв. апп. Петра і Павла, голова Центру військового капеланства о. Степан Сус та капелан лицю ім. Героїв Крут о. Тарас Михальчук. На святкове богослужіння прибули також начальник Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного генерал-лейтенант Павло Ткачук, родини військовослужбовців, лицейсти військового лицю, представники влади.

Архiepірей подякував о. Степану Сусу за клопітку і послідовну працю, яку він провів для того, щоб доля храму була вирішена належним чином, а військовослужбовці мали можливість молитися у цій святині.

Після богослужіння усі охочі мали можливість оглянути храм.

Владыка Ігор звершив освячення мозаїчного панно «Сихівської Богородиці»

20 лютого Високопреосвященніший Владика Ігор (Возьняк), Архiepіскоп Львівський УГКЦ, відвідав парафію Різдва Пресвятої Богородиці (м. Львів, пл. Івана Павла II, 1), щоби звершити освячення мозаїки Пресвятої Богородиці, яка викладена в апсиді храму. Високопреосвященнішому владыці співслужили настоятель храму о. Орест Фредин та інші священнослужителі храму.

Мозаїчне панно отримало назву «Сихівська Богородиця «Знамення».

Твір виконаний з понад одного мільйона шматочків золотої смальти та різного виду мармуру. Над твором працювали митці Асоціації сакрального мистецтва під керівництвом художника-іконописця Святослава Владика. Богородиця представлена в іконографічному типі «Знамення» – «Вмістилища Бога Невмістимого»: її лоно стало оселею Необ'ємного нічим Творця і знаменням Його спасенної присутності посеред нас.

Після Божественної Літургії була зачитана грамота, згідно з якою, Блаженніший Любомир (Гузар), оцінюючи ревне та самовіддане служіння для Божої слави і добра Української Греко-Католицької Церкви, іменував всесвітлішого отця Ореста Фредину митрофорним протоієреєм і наділяє правом носити митру та набедрник. Владика Ігор привітав о. Ореста з цією церковною нагородою, а також побажав чисельних Божих ласк, адже саме

20 лютого настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці відзначає день своїх уродин.

о. Павло ДРОЗДЯК,
прес-секретар Львівської
архiepіпархії.

«Східноєвропейська рецепція Кирило-Методіївської спадщини»

Преосвященний владыка Венедикт, єпископ-помічник Львівський, взяв участь у конференції під назвою «Східноєвропейська рецепція Кирило-Методіївської спадщини у світлі навчання Івана Павла II», яка відбулася 14 люто-

го у конференційному залі римо-католицької парафії св. Анджєя Боболі в м. Люблін. У заході взяли участь архимандрит Сергій Гаєк, о. д-р Славомір Павловські, професор Міхал Лесьов та ін.

Після конференції владыка Венедикт очолив у парафіяльному храмі Божественну Літургію, яку з ним співслужив римо-католицький єпископ Мечислав (Цісло) та інші священнослужителі обох обрядів. Возвеличив Літургію своїм співом перемиський архикатедральний хор УГКЦ під керівництвом Ярослава Вуйціка.

Варто також зазначити, що в рамках робочої поїздки владыка Венедикт зустрівся з семінаристами Української Греко-Католицької Церкви, які навчаються у Люблінській духовній семінарії, та разом з ними молився Велику Вечірню з Литією, напередодні празника Стрітєння Господа нашого Ісуса Христа.

Для прес-служби Львівської архiepіпархії:
диякон Назарій ЯРУНІВ

Вічні обіти у сестер-служебниць

13 лютого, у Неділю митаря і фари́сея, Високопреосвященний Владика Ігор (Возьняк), Архiepіскоп Львівський, очолив Божественну Літургію у Архикатедральному соборі святого Юра. Під час цієї Літургії склали вічні обіти на служіння у згромадженні сестер-служебниць Непорочної Діви Марії сестри Юстина Голубець та Вероніка Вайда.

З нагоди складення названими сестрами вічних обітів архiepірей наголосив на особливості та величності покликання до богопосвяченого життя, а також на важливості особистої співпраці та витривалості на обраному шляху.

«Стоїте у церкві перед Богом і перед людьми не для того, аби хвалитися, але щоби просити у Бога милосердя та духовної сили ходити перед Ним справдливими, – сказав, зокрема, владыка. – Глядіть, щоб вітер випробувань, спокус, що походять від тіла, світу та диявола, не загасив вашого доброго наміру та не розвіяв щирої любові до Бога. Будьте смиренними й простими, в думках – останніми, але в єдності з Богом у Згромадженні та спільноті, – тоді виграєте й переможете...».

Розділити радість прийняття вічних обітів до Львова прибула з Риму Генеральна настоятелька сестер-

служебниць Дженес Солюк. Вона привітала всіх присутніх та висловила щире вдячність усім за молитовну підтримку. В особливий спосіб головна настоятелька подякувала батькам та родині с. Юстини та с. Вероніки за гарно вихованих дітей і запевнила, що служебницька родина збільшилась ще на дві родини. А ще попросила присутніх у храмі хлопців та дівчат уважніше прислухатись до поклику Ісуса, і, можливо, у когось іще зародиться покликання до монашого або ж до священничого життя.

Віра ЦЕНГЛЕВИЧ,
прес-служба Львівської архiepіпархії

День богосвячених осіб у Львівській архієпархії

«Вчинімо наше серце як місце, де замешкує Бог, що не може терпіти жодних ідолів та примар. Не лякаймося! Киньмося в Божі обійми і служімо вірно Богу, прославляючи й благословляючи його» – з таким закликом і побажанням звернувся владика Ігор (Возняк), Архієпископ Львівський УГКЦ, до представників монашества під час Божественної Літургії, яку архиєрей відслужив 15 лютого на празник Стрітіння Господа Бога і Спаса Нашого Ісуса Христа у храмі святого священномученика Йосафата (м. Львів, вул. Замарстинівська, 134).

Пригадавши, що блаженний Миколай Чарнецький став редемптористом-місіонером, посвятившись цілковито Богу, владика Ігор закликав богосвячених осіб до поширення місіонерського духа любові, не жаліти себе,

а молитися та постити, аби дух панував над тілом і провадив тіло, а не воно керувало духом. «Гідно реалізуймо наше покликання та послання, котре походить від Бога, а здійснюється у Церкві та нашій спільноті. Хай ім'я Господнє благословиться усім нашим еством», – побажав владика.

Варто пригадати, що празник Стрітіння ГНІХ є Днем богосвячених

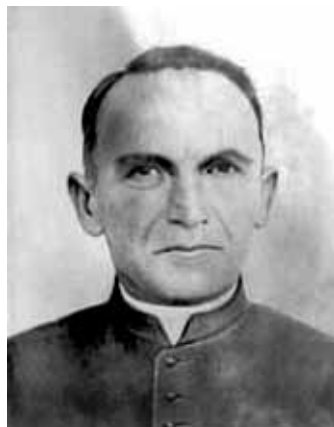

осіб. На території України діє 12 чоловічих чинів та згромаджень УГКЦ, які разом нараховують 648 членів, з яких 34 – новики, а 43 – кандидати.

Також на сьогоднішній день розвивається 19 жіночих монашеских спільнот. Разом вони нараховують 812 черниць, з яких 47 – новички, а 22 – кандидатки.

о. Павло ДРОЗДЯК,
прес-секретар
Львівської архієпархії

У Перемишлянах буде споруджено пам'ятник бл. свщм. Омелянові Ковчу

10 лютого Преосвященний владика Венедикт, єпископ-помічник Львівської архієпархії УГКЦ, взяв участь в установчому засіданні Організаційного комітету зі спорудження пам'ятника бл. свщм. Омелянові Ковчу в м. Перемишляни, яке відбулося у Митрополиччій палаті собору св. Юра.

Варто зазначити, що про отця Омеляна Ковча заго-

ворили порівняно недавно. Так, у 1999 році Єврейська рада України на знак вдячності посмертно долучила його до «праведників України», а ще через три роки – під час відвідин Львова – Папа Іван Павло II проголосив його блаженним за віру, порятунок людей без страху за власне життя і життя родини. Таким чином, через багато років по смерті отцю Омеляну Ковчу таки було віддано належну шану за безкорисливе служіння людям. А цієї справи він не полишав навіть у катівнях німецького концтабору Майданек.

Чи не найкраще про «пароха Майданека» під час екуменічного молебню за жертвами Майданека, який відбувся 25 березня 2002 року, сказав Патріярх Любомир Гузар: «Ми тут зібралися, щоб віддати шану отцю Омелянові, який був

сином і священником одного народу, а загинув на землі другого народу, бо рятував синів і дочок третього народу. Прийшли ми сюди і тому, щоби щось із собою забрати, тобто науку: по-перше, навіть у найстрахітніших обставинах можна залишитися людиною; по-друге, релігійність – це наша зброя

проти наших слабкостей; а, по-третє, мусимо зробити все, щоб такі трагедії ніколи не повторювалися. Відійдімо із цього місця кращими людьми».

Підготувала
Віра ЦЕНГЛЕВИЧ,
прес-служба Львівської
архієпархії

Монастирі Львівщини просять переглянути тарифи на газ

Ситуація, в якій опинились релігійні установи міста – критична. Для прикладу, Свято-Покровський монастир студійського уставу за грудень сплачував за спожитий газ та його транспортування 752,4 грн. за тисячу кубічних метрів; у січні ж ця цифра вже становила 2685,6 грн. Тобто ціна виросла більш, ніж утричі. Це відбулося у зв'язку з набуттям чинності постанови НКРЕ від 31 січня 2011 року «Про затвердження граничного рівня ціни на природний газ для промисло-

вих споживачів та інших суб'єктів господарювання».

Настоятелі монастирів звернулися до міського голови Львова Андрія Садового, а той, у свою чергу, звернувся з листами до Президента України, Кабінету Міністрів, міністра палива та енергетики з проханням врегулювати це питання. «З метою зняття соціальної напруги, яка може виникнути внаслідок погіршення умов функціонування релігійних установ усіх конфесій, пропонуємо внести зміни до постанови НКРЕ, де передбачити окремих тариф (ціну) на природний газ для релігійних організацій усіх без винятку конфесій, які зареєстровані в Україні в установленому законодавством порядку», – йдеться у листі-зверненні.

«Раніше «Львівгаз» нараховував оплату за газ монастирям за тарифами, які передбачені для гуртожитків. Тепер же нас відносять до структур-

них будівель і рахують за в рази вищими тарифами. А оплату вимагають. Такі суми оплачувати нереально. Якщо у грудні ми заплатили 12.229 грн, то вже в січні ця сума становила 31.496 грн», – каже Провінційний економ Провінції отців-василіян Найсвятішого Спасителя в Україні о. Йосафат Коваль.

За матеріалами РІСУ

Елітну Католицьку школу та військовий лицей відкриють у Тернополі

У Тернополі відкриють елітну Католицьку школу. Планується, що заклад діятиме на базі однієї з діючих загальноосвітніх шкіл обласного центру.

В елітній міській школі навчатиметься 300-400 дітей. Навчання вестиметься згідно з державною програмою, проте в дусі загальнолюдських християнських цінностей. Серед іншого, введуть додаткові предмети, а викладати запрошуватимуть учителів, які сповідують релігійні постулати

та зможуть передати їх дітям.

Також активну участь у навчальному та виховному житті школи братимуть священнослужителі. Зокрема, єпарх Тернопільсько-Зборівський УГКЦ Василій Семенюк запевнив, що Церква готова забезпечити заклад спеціальними програмами і технічними засобами.

За матеріалами «Тернопільської правди»

КИЇВСЬКА МОЛОДЬ ВІДСВЯТКУВАЛА «СТРІТЕНСЬКІ ВЕЧОРНИЦІ»

19 лютого молодь Київської архієпархії провела в Музеї Івана Гончара т.зв. «стрітенські вечорниці». Київська молодь вже кілька років поспіль відзначає свято Стрітіння інсценізаціями та забавами, пам'ятаючи давнє народне повір'я: той, хто забув звичаї своїх батьків, карається людьми і Богом.

У ХАРКОВІ ВІДНОВИЛИ МЕМОРІАЛЬНУ ДОШКУ ПАТРІАРХУ ЙОСИФОВІ (СЛІПОМУ)

22 лютого у Харкові відкрили відновлену меморіальну дошку на честь Патріарха Української Греко-Католицької Церкви Йосифа (Сліпого). Таблицю встановлено на будівлі ДАУ у Ленінському районі Харкова, де раніше знаходилася пересильна тюрма, в якій митрополит Йосиф перебував під час пересилки на Сибір у 1961 році. Освятив пам'ятну дошку та відслужив панахиду владика Василь (Медвіт), єпископ-помічник Донецько-Харківського екзархату. Учасники церемонії поклали до пам'ятного знака квіти.

АПОСТОЛЬСЬКИЙ ДЕЛЕГАТ ВІДВІДАВ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКУ ГРОМАДУ В АЛМАТИ

20 лютого Апостольський делегат для греко-католиків у Казахстані та Середній Азії митрофорний протоієрей Василь Говера відвідав південну столицю Казахстану Алмати, де відслужив Божественну Літургію. З кінця грудня 2010 року в Алмати вже постійно душпастирює греко-католицький священник Дмитро Оршуляк. Богослужіння відбуваються у приміщенні римо-католицького кафедрального собору.

ЦЕРКВА ДОПОМАГАЄ СПІВЗАЛЕЖНИМ ВІД АЛКОГОЛЮ

18 лютого у Бучацькій єпархії з ініціативи Митрополичої підкомісії УГКЦ «За тверезість життя» відбувся одноденний тренінг «Душпастирська праця зі співзалежними за методом духовної терапії». Учасниками тренінгу стали близько 30 священнослужителів єпархії.

ДО ОДЕСИ ПРИВЕЗЛИ МОЦІ СВЯТОГО ЦІЛИТЕЛЯ ПАНТЕЛЕЙМОНА

До греко-католицького храму св. апостола Андрія Первозванного, який знаходиться в Одесі на вулиці Гімназичній, 22/24, привезли моці святого цілителя Пантелеймона. Як повідомив настоятель Свято-Андріївського храму о. Ігор Тарас, святий Пантелеймон допомагає іменем Христа навіть у найбезнадійніших хворобах.

ВІДБУЛОСЯ ЗАСІДАННЯ РАДИ ДИРЕКТОРІВ ХРИСТІЯНСЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Дев'ять поспіль Всеукраїнська проща католицьких шкіл до Зарваниці відбудеться 7 травня 2011 року – так вирішили на засіданні Ради директорів християнських навчальних закладів. Захід, організований Комісією УГКЦ у справах шкільництва, відбувся 19 лютого в молодіжному навчальному центрі ім. Івана Боско (м. Львів).

КОМІСІЯ У СПРАВАХ МОЛОДІ ТЕРНОПІЛЬСЬКО-ЗБОРІВСЬКОЇ ЄПАРХІЇ ПРЕДСТАВИЛА ПЛАН ЗАХОДІВ НА 2011 РІК

18 лютого у конференц-залі управління Тернопільсько-Зборівської єпархії відбулася координаційна нарада священників, відповідальних за працю з молоддю в деканатах. Засідання очолив новопризначений голова єпархіальної Комісії у справах молоді о. Орест Павліський, який ознайомив присутніх із планом діяльності комісії на 2011 рік.

У ДОНЕЦЬКУ ВІДБУВСЯ ЕКЗАРХІЙНИЙ СОБОР МОНАШЕСТВА

16 лютого у рамках підготовки до Патріаршого Собору, присвяченого темі монашества, який проходитиме у Бразилії цього року, відбувся Собор монашества Донецько-Харківського екзархату. Захід проходив у конференц-залі Всеукраїнського благодійного фонду «Наш Дім – Україна».

У ТЕРНОПОЛІ ВІДЗНАЧИЛИ РІЧНИЦЮ НАРОДЖЕННЯ ПАТРІАРХА ЙОСИФА СЛІПОГО

17 лютого фундація «Справа Патріарха Йосифа» спільно з управлінням Тернопільсько-Зборівської єпархії УГКЦ та Тернопільською духовною семінарією у співпраці з колегіумом ім. Патріарха Йосифа та дирекцією Тернопільської гімназії ім. Івана Франка відзначили 119-ту річницю від дня його народження. Відбулася низка наукових, мистецьких та молитовних заходів, приурочених пам'яті Блаженнішого Йосифа.

КАТОЛИКИ АВСТРАЛІЇ ПОВІДОМЛЯЮТЬ ПРО ПЕРШЕ ЧУДО ПАПИ ВЕНЕДИКТА XVI

Трирічна австралійська дівчинка, яку благословив Папа Римський Венедикт XVI, уникнула серйозних травм, які могли би статися в результаті катастрофи: дівчинку переїхав автобус із 22-ма пасажирами, повідомляє CWN із посиланням на «Sydney Morning Herald». Клер Гілл, батьки якої підняли її на руки, аби її міг поцілувати і благословити Папа Римський під час його візиту до Австралії в рамках Всесвітнього дня молоді, буквально вихопили з-під коліс автобуса. Хоча сліди шин чітко помітні на її животі, лікарі не знайшли у дитини жодних серйозних травм після того, що сталося.

Джерело: Седмица.Ru

ІРЛАНДІЯ: ЗРОСТАЄ КІЛЬКІСТЬ КАТОЛИЦЬКИХ ШЛЮБІВ

В Ірландії зростає кількість молодих пар, які відвідують курси підготовки до сімейного життя. Курси проводяться при Католицькому центрі з питань сім'ї і шлюбу «Accord», що має 60 офісів по всій території країни.

«Accord» пропонує не лише підготовчі курси і психологічну підтримку парам, але й дає конкретні поради, наприклад, з організації святкування. Коментуючи досягнуті результати, директор центру «Accord» Рут Баррор висловила своє задоволення, що молоді пари, незважаючи на сучасні труднощі, продовжують серйозно ставитися до сімейного життя й одружуються. «Причини для шлюбу не змінюються з часом, – сказала Рут Баррор. – Це – кохання, взаємна підтримка і бажання створити сім'ю».

До дня св. Валентина окремі інтернет-сторінки додали інструкції зі створення весільних брошур з молитвами і розважаннями про любов та шлюб у форматі аудіо. Завдяки збагаченню вмісту сайтів, заявив директор Курсів сімейного життя Стівен Каммінс, усі 60 офісів центру «Accord» отримають доступ до більшої інформації в порівнянні з минулим.

За даними центру «Accord», кількість пар, що звернулися до них за допомогою, зросла на 11% у 2009 році, а консультацію отримало понад 40.000 осіб. Загалом протягом року одружується приблизно 20.000 пар, і 75% із них вибирають католицьку церемонію.

За матеріалами Радіо Ватикан

У НІМЕЧЧИНІ ОДРУЖЕНИЙ ЧОЛОВІК СТАНЕ КАТОЛИЦЬКИМ СВЯЩЕНИКОМ

Новонаверненому з лютеранина в католицизм одруженому чоловікові Харму Клютінгу дозволили стати католицьким священиком і при цьому залишитися одруженим. Оскільки в Католицькій Церкві для прийняття священного сану обов'язковий цілібат – обітниця безшлюбності, то для висвячення Х.Клютінга необхідне було спеціальне благословення Папи Римського Венедикта XVI, яке він і дав.

Втім, майбутній пастир одружений лише формально: його дружина ще в 2004 році стала черницею ордену кармеліток і живе в монастирі. Обоє – і 61-річний Х.Клютінг, і його дружина – були лютеранами, коли одружилися в 1977 році, але кілька років тому прийняли католицизм. У них є двоє дорослих дітей.

За словами керівника прес-служби Ватикану о. Федеріко Ломбарді, подібні випадки прийняття одруженого духовенства хоч і є великою рідкістю, але вже мали місце в історії Католицької Церкви.

За інформацією FoxNews

ЧЕХИ ВРУЧНУ ПЕРЕПISУЮТЬ СВЯТЕ ПИСЬМО

Переписати Святе Письмо як Кирило та Мефодій – це одна з ініціатив, приурочена до святкування 1150-річчя прибуття апостолів-слов'ян до Моравії: саме у цьому регіоні був зроблений їхній монументальний переклад Святого Письма на старослов'янську мову.

Католики з Оломоуца хочуть піти слідами Кирила та Мефодія, принаймні, частково. Оскільки зробити новий переклад Святого Письма їм не під силу, вони вирішили просто переписати його вручну на великих сторінках хроніки. До проекту долучилося вже кілька сот осіб, зазвичай – цілими родинами. Старші діти беруть участь в переписуванні, а молодші ілюструють рукописи на зразок середньовічних манускриптів.

Хоча річницю свангелізації Великої Моравії відзначатимуть тільки через два роки, згаданий рукопис Святого Письма має бути готовим до щорічного Великодня. Після оправи його буде виставлено в парафії св. Мауріція в Оломоуці. Влітку 2013 року він буде одним із головних символів святкування річниці. Чехи і надалі сподіваються, що у святкуванні прийме участь Папа Венедикт XVI.

За матеріалами KAI

Венедикт XVI став прихильником радикалізму в політиці?

Гучне відлуння отримала в Італії катехиза Папи Венедикта XVI від 26.01.2011 р., в якій понтифік назвав св. Жанну д'Арк зразком для християнських політиків.

У своєму коментарі італійський письменник і публіцист Антоніо Соччі відзначає помітну еволюцію в поглядах Папи Венедикта.

Адже ще в 80-х роках кардинал Йозеф Ратцінгер називав політику «благородним мистецтвом посередництва та компромісів» і рішуче засуджував «політичне месіанство», яке в минулому неодноразово ставало причиною багатьох історичних катастроф. Саме ці тези кардинал Ратцінгер розвинув у своїй розлогі доповіді, прочитаній на конференції Християнсько-демократичної партії Німеччини. Однак тепер Папа Венедикт XVI наполягає, що політичний реалізм не має нічого спільного з прагматичним цинізмом, а пов'язаний з пристрасним прагненням до ідеалу і вимагає послідовності у способі життя. У цьому контексті катехиза про св. Жанну д'Арк не була чимось винятковим, оскільки їй передували численні заклики Папи до молодих християн іти в політику, аби присутність католицтва на політичній арені була більш

явною і дієвою.

На закінчення Антоніо Соччі закликав офіційно проголосити св. Жанну д'Арк небесною покровителькою християнських політиків.

За матеріалами sibcatholic.ru

Папа зустрівся з президентом Росії

17 лютого Папа Венедикт XVI прийняв на приватній аудієнції президента РФ Дмитрія Медведєва з дружиною та супроводжуваними особами. Після зустрічі з Папою президент Росії разом з міністром закордонних справ Сергєєм Лавровим мав розмову з Державним секретарем Апостольської Столиці кардиналом Тарчізіо Бертоне, якого супроводжував секретар у справах стосунків з державами архієпископ Доменік Мамберті.

У комюніке прес-центру Ватикану вказано, що під час відвертих розмов обидві сторони висловили задоволення з приводу стану існуючих стосунків та підкреслили бажання їх зміцнювати. Визнано плідною співпрацю між Святим Престолом та Російською

Федерацією як у сфері сприяння людським та християнським цінностям, так і в культурному і суспільному середовищах, а також підкреслено позитивний вклад, який може дати суспільству міжрелігійний діалог.

Відбувся також обмін думками щодо міжнародної ситуації, зокрема, на Близькому Сході.

Дмитрій Медведєв уже зустрічався з Венедиктом XVI у Ватикані. Відбулося це 3 грудня 2009 року. Цього ж разу президент Росії перебував в Італії на офіційне запрошення президента Італійської Республіки Джорджо Наполітано з нагоди відкриття Року російської культури та російської мови в Італії та Року італійської культури та мови в Росії.

За матеріалами Радіо Ватикану

Апостольський нунцій Іван Юркович їде з України

Архієпископа Івана Юрковича, який від 22 квітня 2004 року до сьогодні був Апостольським нунцієм в Україні, Папа Венедикт XVI призначив послом Ватикану в Російській Федерації.

Його Високопреосвященство Архієпископ Іван Юркович (Ivan Jurkovič) за походженням – словенець. Він народився 10 червня 1952 року, у 1978 році закінчив теологічні студії, а на священика був рукоположений 29 червня 1977 року. Потім навчався в Папській Церковній Академії, а 1 травня 1984 року розпочав дипломатичну службу при Святому Престолі. У 1988 році отримав ступінь доктора канонічного права.

Упродовж своєї дипломатичної служби Архієпископ Іван Юркович займав різні посади: секретар Апостольської нунціатури у Південній Кореї (1984-1988), аудитор Апостольської нунціатури в Колумбії (1988-1992), радник Представництва Святого Престолу в Російській Федерації, радник у Державному Секретаріаті з питань Організації з безпеки та співробітництва в Євро-

пі (ОБСЄ) (1996-2001). 28 липня 2001 року був призначений Апостольським нунцієм в Білорусі і титулярним єпископом Корбавії; єпископське рукоположення отримав 6 жовтня 2001 року. А 22 квітня 2004 року монсеньйор Іван Юркович був призначений Апостольським нунцієм в Україні, де звершував свою місію впродовж 7 років.

Архієпископ Іван Юркович є Почесним конвентуальним капеланом Великого Хреста Суверенного Військового Ордену Госпітальєрів святого Йоана Єрусалимського, Родоського та Мальтійського. Його Високопреосвященство володіє італійською, англійською, іс-

панською, німецькою, французькою, українською та російською мовами.

Нагадаємо, посада папського нунція в Російській Федерації залишалася вакантною від 19 січня ц.р. у зв'язку з призначенням попереднього нунція – Архієпископа Антоніо Меніні – послом Ватикану у Великобританії.

Будучи священиком, монсеньйор Юркович уже працював у Росії впродовж чотирьох років (1992-1996) як радник (секретар) Представництва Святого Престолу. Під час своєї праці в Москві Його Високопреосвященство також викладав канонічне право у Коледжі католицького богослов'я ім. св. Томи Аквінського (1993-1996), де опублікував російською мовою такі праці, як «Канонічне право про шлюб» (Москва, 1993), «Канонічне право про Божий народ» (Москва, 1993), «Латинсько-російський словник термінів та висловів Кодексу Канонічного Права» (спільно з А.Ковалем, Москва, 1995), «Канонічне право про Божий народ та про шлюб» (друге видання, Москва, 2000 рік).

Кількість священиків у світі зростає

У світі зростає кількість католицьких священиків і одночасно відчутно зменшується кількість тих, що залишають священство. Про це з посиланням на Статистичний щорічник Католицької Церкви повідомила газета «L'Osservatore Romano». Значущим є той факт, що, починаючи від 1999 року, не було такого високого позитивного зросту. Тобто кількість священиків збільшилася на 809 осіб, що дає можливість дивитися в майбутнє з оновленою надією.

Дані статистики стосуються 2009 року. Загальна кіль-

кість священиків на той час була 410.593 (роком раніше їх було на 1427 менше), з яких 275.012 – приналежні до дієцезіального клиру, а 135.051 входять до структури чернечих орденів. У Європі, дієцезіальне духовенство кількісно домінує над орденським.

Однак у Північній Америці кількість єпархіальних священиків з 1999-го по 2009 р. скоротилася на 7%, а ченців – на 21%. В Європі в цілому стало на 9% священиків менше. Незважаючи на це, у 2009 році майже половина загальної кількості

священиків була у Європі (46,5 %). Найбільший дефіцит священиків зареєстровано в Африці та Латинській Америці.

Тенденції зміни кількості католиків співпадають зі змінами, які стосуються покликаних: тобто в Африці, Азії та Центральній Америці кількість католиків зросла, – в той час, як у Північній Америці та Європі зменшилась. Однак розподіл кількості душпастирів та кількості вірних залишається нерівномірним: якщо в Європі, Північній Америці та Азії відсоток священиків від їх загальної кількості переважає

такий же показник серед вірних, то, наприклад, у Латинській Америці, де проживає 42% католиків від їх загальної кількості, душпастирюють лише 15% священиків.

У період між 1999 та 2009 роками відзначено набагато нижчий показник смертності священиків в порівнянні з новими свяченнями. Азія та Африка втішаються відносно молодим духовенством. Зрештою, третина нових свячень припадає саме на ці регіони.

За матеріалами Радіо Ватикану

ВИБОРИ НОВОГО ПРЕДСТОЯТЕЛЯ УГКЦ РОЗПОЧНУТЬСЯ 21 БЕРЕЗНЯ

17 лютого у Києві з нагоди скликання Виборчого Синоду Єпископів УГКЦ відбулася прес-конференція за участі Адміністратора УГКЦ Владика Ігоря (Возьняка), секретаря Синоду Єпископів УГКЦ владика Богдана (Дзюрах) та керівника Правничого відділу Патріаршої курії о. д-ра Віталія Токаря.

Отож, Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви для обрання Верховного Архиєпископа розпочнеться 21 березня у Реконструкційному центрі імені Патріарха Йосифа Слі-

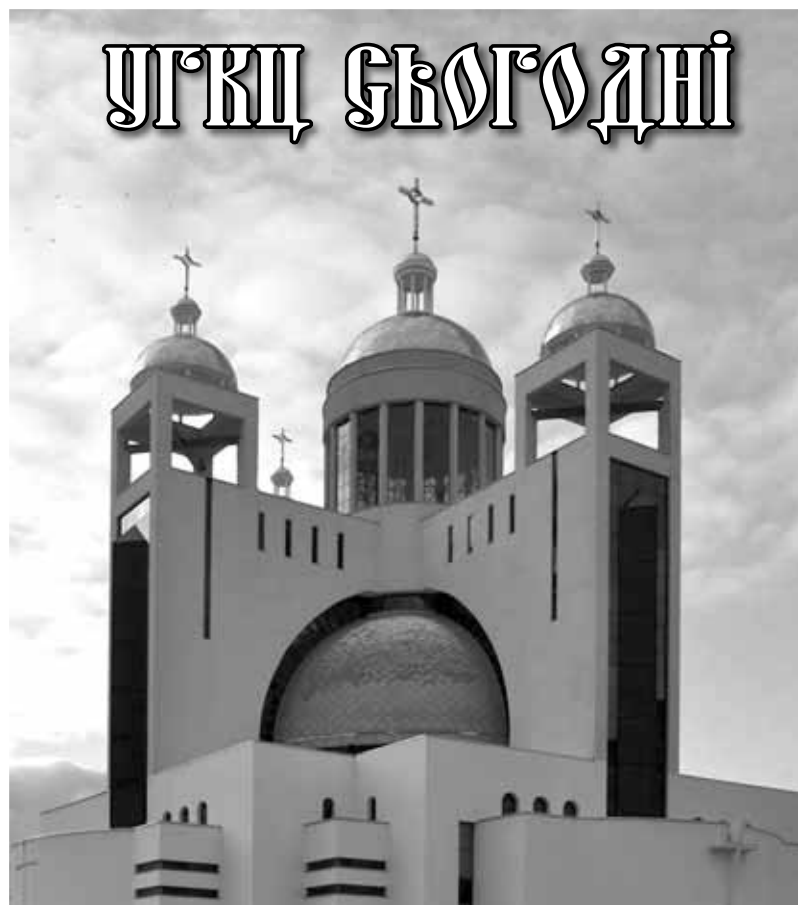
пого у Львові-Брюховичах. Відповідний Декрет з цього приводу підписав 11 лютого у Києві, при Патріаршому соборі Воскресіння Христового, Адміністратор Української Греко-Католицької Церкви Архиєпископ Ігор (Возьняк). «До участі у Синоді скликаються всі єпископи Української Греко-Католицької Церкви, члени Синоду Єпископів УГКЦ, особливо ті, які силою права мають важкий обов'язок брати у ньому участь», – наголосив Преосвященний Владика Ігор.

За словами Адміністратора Церкви, Виборчий Синод УГКЦ скликається на підставі норми канону 128, пункту 3 Кодексу канонів Східних Церков. Члени Синоду Єпископів УГКЦ залишатимуться у місці проведення Синоду до підтвердження вибору Святішим Отцем та офіційного проголошення нового Предстоятеля УГКЦ.

«Сьогодні до Синоду Єпископів УГКЦ входить 50 єпископів з України та з-за кордону, – пояснив секретар Синоду Єпископів владика Бог-

дан (Дзюрах). – Синод – це законодавчий орган Церкви, до складу якого входять виключно єпископи. Він визначає внутрішню і зовнішню політику Церкви, дбає про розбудову структур, вирішує пасторальні, екуменічні та освітні питання. Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви зазвичай збирається раз на рік.

УГКЦ СЬОГОДНІ

Українська Греко-Католицька Церква є найбільшою Східною Католицькою Церквою у світі. Вона налічує понад 5,5 мільйонів вірних. В Україні до складу УГКЦ входять такі єпархії та екзархії: Київська та Львівська архієпархії; Івано-Франківська, Коломийсько-Чернівецька, Самбірсько-Дрогобицька, Тернопільсько-Зборівська, Бучацька, Стрийська та Сокальсько-Жовківська єпархії; Донецько-Харківський, Одесько-Кримський та Луцький екзархати. Поза межами України до Верховного Архиєпископства входять: у Польщі – Перемисько-Варшавська митрополія; у Західній Європі – три Апостольські екзархати для українських греко-католиків: у Німеччині і Скандинавії, у Франції, Швейцарії і країнах Бенілюксу та Великобританії; у Північній Америці – дві греко-католицькі митрополії: у США – Філадельфійська, яка складається з чотирьох єпархій: у Філадельфії, Пармі, Чикаго і Стемфорді; у Канаді – Вінніпезь-

ка митрополія, яка складається з п'яти єпархій: у Вінніпегу, Едмонтоні, Нью-Вестмінстері, Саскатуні й Торонто. Крім того, існують єпархії УГКЦ в Аргентині (з центром у Буенос-Айресі), Бразилії (з центром в Куритибі) та Австралії, Новій Зеландії та Океанії (з центром у Мельбурні). Українські греко-католики мають також вікаріат у Румунії, громади у Литві (Вільнюс), Латвії (Рига, Даугавпілс та Резекне), Естонії (Таллінн), Молдові (Кишинів), Австрії, Парагваї, Венесуелі, Португалії, Італії, Іспанії, Греції, Казахстані та Росії.

Згідно з даними Державного комітету у справах статистики, станом на 1 січня 2010 року до юрисдикції УГКЦ належало 3597 зареєстрованих громад, в яких душпастирювало 2347 священників. Крім того, в лоні УГКЦ загалом діють 105 чоловічих та жіночих монастирів, в яких нараховується 1248 монахів та монахинь. Глибше запізнатися з наукою Христової Церкви греко-католики та всі бажаючі мають змогу у 15-ти на-

вчальних закладах, з яких ключовим є Український католицький університет у Львові. Загалом у греко-католицьких навчальних закладах навчаються 1273 студенти денної форми навчання та 252 – заочної. При кожній третій парафії діють недільні школи, яких загалом є 1138. Дізнатися про актуальні церковні події миряни можуть зі сторінок 27 періодичних видань. Крім того, в Україні є три греко-католицькі видавництва: «Свічадо», «Місіонер» та «Нова зоря».

До 10 лютого 2011 року УГКЦ очолював Блаженніший Любомир кардинал Гузар, обраний перед десятима роками після смерті свого попередника на престолі Мирослава Івана кардинала Любачівського. Він став першим Предстоятелем Церкви, обраним спеціальним Синодом Єпископів після виходу Церкви із підпілля та здобуття Україною незалежності. За Блаженнішим Любомиром збережуться усі титули та почесні, належні його санові

ПРАВНИЧА ДОВІДКА ПРОЦЕДУРИ ОБРАННЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

Звичайною процедурою обрання Верховного Архиєпископа є вибори на Синоді Єпископів. Позаяк Верховний Архиєпископ є єпископом, залишаються чинними також вимоги до кандидата на єпископа. Партикулярне право Церкви sui iuris (свого права) може також встановлювати й інші вимоги до кандидата, який може стати Верховним Архиєпископом.

Адміністратор Верховноархієпископської Церкви повинен повідомити

всім єпископам даної Церкви про вакантність престолу та скликати єпископів на Синод для виборів.

Синод для виборів зазвичай повинен відбуватися упродовж одного місяця (або найбільше – двох місяців, якщо на це дозволяє партикулярне право) від дня вакантності престолу.

Усі члени Синоду Єпископів, які повинні бути скликані на Синод, мають активний голос у виборах. Кожен єпископ має право на один голос. Голосування

через заступника або листом заборонене. В приміщенні для виборів можуть бути присутні тільки члени Синоду, секретар і лічильна комісія.

Головуючим на Синоді є Адміністратор Верховноархієпископської Церкви. До обов'язків голови належить повідомити обраному результату виборів й оголосити його в разі прийняття цього вибору кандидатом. Для допомоги у виборах серед числа членів Синоду повинні бути при-

значені два єпископи для лічильної комісії і секретар. Усі присутні мають відповідальний обов'язок зберігати таємницю стосовно усіх питань, що стосуються виборів, упродовж і після Синоду.

Зазвичай потрібно отримати дві третини голосів, щоб бути обраним; партикулярне право може зменшити цю вимогу до абсолютної більшості після дванадцятьох безрезультатних голосувань. Коли вимога зменшується до

абсолютної більшості, то число кандидатів повинне бути зменшене до двох з найбільшою кількістю голосів.

Обраний отримує два корисні дні, щоби прийняти чи відхилити вибір. Відхилення вибору призведе до абсолютної втрати цих прав, однак особа може бути переобрана.

Обраний єпископ повинен надіслати власноручного листа до Римського Архидієрея для затвердження вибору. Після отриман-

ня затвердження він складає перед Синодом Єпископів визнання віри й обітницю ревно виконувати свій уряд, а після проголошення його обрання він повинен бути інтронізований як Верховний Архиєпископ згідно з приписами літургічних книг, після чого отримує повні права на свій уряд.

Департамент інформації УГКЦ

«Під час виборів нового Предстоятеля УГКЦ владика не зможуть покидати приміщення, приймати гостей чи спілкуватися по мобільному телефону» – про це під час прес-конференції у Києві повідомив секретар Синоду єпископів УГКЦ владика Богдан

Під час виборчого Синоду УГКЦ єпископів попросять не контактувати із зовнішнім світом

(Дзюрах). За словами владика, хоч на Синоді й не будуть використовувати потужну техніку, яка б нейтралізувала сигнали радіозв'язку, як це було у Ватикані під час конклаву, однак єпископів попросять таки не контактувати із зовнішнім світом. «Увесь технічний персонал також складе присягу на дотримання таємниці», – додав секретар Синоду єпископів УГКЦ.

Тим часом, за словами Адміністратора УГКЦ Архиєпископа Ігоря (Возьняка), поки що не зафіксовано певних спроб тиску на членів Синоду щодо їхнього подальшого вибору.

У відповідь на запитання, чи будуть самовисуванці серед

претендентів на найвищий престол УГКЦ, владика Ігор відзначив: «Кожен із нас іншого вважає кращим за себе».

Як роз'яснив керівник Правничого відділу Патріаршої курії о. д-р Віталій Токар, згідно з партикулярним правом, до списку кандидатів вносяться усі учасники Синоду. За його словами, Верховним Архиєпископом УГКЦ може бути обраний кандидат, не молодший 40 років, який має не менше як 10 років священства. За інформацією церковного правника, виборчий кворум складають дві третини єпископів, які зобов'язані брати участь у Синоді.

«Покликані усі, однак не

всі зобов'язані брати участь. Єпископи-емерити не зобов'язані, але можуть бути присутні», – пояснив отець Віталій.

За його словами, після того, як єпископи зроблять свій вибір, вибрана особа матиме два дні на роздуми: «Якщо ця особа через два дні промовчить, то вибори розпочнуться знову; якщо ж погодиться, то звертається до Святішого Отця з листом про підтвердження своєї кандидатури», – зазначив правник.

Як повідомив владика Богдан (Дзюрах), на сьогоднішній день серед 50 греко-католицьких єпископів є 15 владик-емеритів. Найстаршому із них – єписко-

пу зі США Інокентію Лотоцькому – виповнилося 95 років. Наймолодшим греко-католицьким ієрархом є 40-річний владика Святослав Шевчук, який зараз є Апостольським адміністратором єпархії УГКЦ в Аргентині. «Більшість єпископів отримали свої свячення за часів Блаженнішого Любомира», – зауважив секретар Синоду єпископів УГКЦ.

Нагадаємо, що Синод єпископів Української Греко-Католицької Церкви для обрання Верховного Архиєпископа розпочнеться 21 березня у Реконструкційному центрі імені Патріарха Йосифа Сліпого у Львові-Брюховичах.

За матеріалами PISY

О. Ігор Яців:

«Він має бути Патріярхом...»

Протягом кількох днів тривала веб-конференція, організатором котрої виступила РІСУ, за участю керівника Департаменту інформації Української Греко-Католицької Церкви о. Ігоря Яціва. За погодженням із РІСУ веб-конференцію подаємо у скороченні.

– Наскільки міцна платформа розвитку УГКЦ у власній, «східній» традиції? Як міцно даний напрямок підтримується єпископатою УГКЦ?

– УГКЦ є Церквою східного обряду. Якщо вона відходить від цієї засадничої правди, вона переставатиме бути собою, втрачатиме свою ідентичність. Це, якщо розумію я, то тим більше – єпископи нашої Церкви. Це також (щодо плекання своєї східної традиції) чітко окреслив ІІ Ватиканський Собор, зокрема, у Догматичній конституції «Світло народів». Головною тезою ІІ Ватиканського Собору є правда, що багатство Католицької Церкви є у різноманітності обрядів і традицій.

Говорячи про «міцну платформу», можу стверджувати, що в цьому питанні сьогодні Синод є однозгідним. У цьому, зокрема, можемо переконатися, подивившись на односторонність членів Синоду у питанні визнання патріаршої гідності УГКЦ. А патріархат, як розумієте, і є одним із ключових елементів життя Церкви східної традиції.

– Всечесніший отче Ігоре, чи фіксують в УГКЦ спроби зовнішнього впливу на вибір Синоду? Зокрема, чи були вже візити до єпископів з боку певних служб щодо вивчення симпатій і перспектив? Або чи є якась яскраво виражене зацікавлення у цій справі від певних політичних сил?

– Спроб не фіксуємо, бо їх не було (якщо ви маєте на увазі повідомлення РІСУ «Працівники СБУ зацікавилися життям Одесько-Кримського екзархату УГКЦ», то, як бачимо, не йшлося про «вивчення симпатій і перспектив» і не було спроби «зовнішнього впливу на вибір Синоду»). Сигналів чи знаків про «зацікавлення у цій справі від певних політичних сил» також не спостерігаємо.

– Отче Ігоре, чи не здається дивним, що більшість єпископів УГКЦ походять із діаспори, а обираються главу Церкви для України? Чи можуть владика за кордоном розуміти, якого главу Церкви потребують греко-католики в Україні?

– Відповім коротко, щоб не входити у дискусію. Відповім, використовуючи ваше формулювання: а чи можуть владика з України розуміти, якого главу Церкви потребують греко-католики за кордоном? Від того, що членами Синоду є єпископи УГКЦ з України і світу, наша Церква не терпить, а здобуває, адже дивиться ширше.

А щодо кількості тих чи інших владик, то скажу так. У 2001 році це співвідношення було ще більшим на користь тих, хто здійснює своє служіння поза Україною. Але хіба їх вибір не був корисним для усієї нашої Церкви?! Тому такою важливою у цьому процесі є молитва!

– Розкажіть, будь ласка, як відбувається процес голосування під час обрання Глави УГКЦ. Чи є спеціальні бюлетені, чи єпископи пишуть імена своїх обранців самі? Якщо в першому турі голосування ніхто не набирає достатньої для перемоги кількості голосів, то як голосують у другому турі? Які є особливості цих виборів? Чи можлива агітація напередодні голосування?

– Передусім варто наголосити, що візуально вибори Глави Церкви не відрізняються від будь-яких виборів, але насправді важливим у цьому процесі є старання про те, щоб розпізнати Божу волю. Синод розпочинається з аналізу важливих завдань/викликів, які стоять перед Церквою у цьому історичному періоді. Тоді є день духовної застанови (реколекції) та молитви. А тільки тоді, тобто на третій день, відбувається голосування. Саме тому декрет про скликання Виборчого Синоду, який видає Адміністратор Церкви, іде в парі із закликом до вірних молитися за успішне проведення виборів.

Новим Главою Церкви стає людина, яка отримала 2/3 голосів учасників Синоду. Так триває три дні. Якщо за цей час ніхто не набрав 2/3, то на четвертий день вибори відбуваються за принципом простої більшості.

Важливо, що обраний має прийняти, або заперечити вибір. Якщо він приймає, то після благословення цього вибору Святішим Отцем та складенням перед Синодом визнання віри, офіційно проголошується ім'я нового Глави Церкви. Відтак відбувається інтронізація (введення на престол). З того часу новообраний Предстоятель розпочинає своє служіння.

– Чи планується інтернет-опитування чи голосування мирян щодо нового Глави Церкви? Не думаєте, що це могло б бути корисною інформацією для владик і для Церкви назагал? Сьогодні країни міняють свій уряд, прислухаючись до своїх громадян. А як з цим у Церкві? Як Церква прислухається до своїх вірних? Зі своєї практики можу сказати, що наші владика пересічно не знають позиції своїх священників і не цікавляться, що вони думають про нового Главу Церкви, не те що позиції вірних.

– Згідно з традицією життя Церкви, її сучасним законодавством, Главу Церкви обирає Синод, – подібно, як Папу оби-

рають тільки кардинали. А те, що коли б до того процесу було долучене усе суспільство, ще не гарантує, що вибір був би найкращим. Як доказ, подивимося на вибори до державних органів влади. Скажімо, президента обирає усе суспільство, а не, наприклад, парламент. Але чи завжди вибір є найкращим і найбільш корисним для життя і розбудови держави?

Крім того, віруюча людина у процесі виборів бачить не тільки людський чинник, а й Божий. Тому не тільки самі члени Синоду перед виборами будуть мати усилену молитву та духовну застанову, а й усі вірні є запрошені аж до завершення Виборчого Синоду спільно і приватно молитися, «щоб Дух Господній вказав на цю особу, подібно як в давнину – на пророка Давида (пор. 1 Сам. 16, 12), та помазав новообраного Предстоятеля як свого обранця та провідника Божого люду Української Греко-Католицької Церкви». Це – цитата із Заклику до молитви за успішне проведення Виборчого Синоду Єпископів УГКЦ, який 18 лютого був опублікований на нашому офіційному сайті.

– А чому аж на 21 березня відклали вибори нового глави УГКЦ? Хіба не варто це було зробити раніше? Бо зараз не такий час, щоби бути «обезголовленим»!

– Вибачте, що відповів запитанням: а який зараз час? Крім того, ми не «обезголовлені», тому що автоматично після вакантності престолу Церкву провадить Адміністратор. А вибори повинні відбуватися не пізніше двох місяців з моменту вакантності. 10 лютого було повідомлено про вакантність, а 18 березня владика уже мають прибути на Синод. Швидше це зробити не так уже й просто, адже участь у Виборчому Синоді беруть єпископи УГКЦ з цілого світу. Отже, є проблема з квитками, плануванням своїх обов'язків у єпархіях тощо. Потрібно також пам'ятати, що владика, згідно з церковними приписами, мають «важкий обов'язок взяти участь у Виборчому Синоді». Тому потрібно подбати про те, щоб у них було достатньо часу, аби могли приїхати і виконати свій обов'язок.

– Всечесний отче, наскільки сама УГКЦ серйозною оцінює загрозу для УГКЦ з боку «догналівців»? І чому УГКЦ так мляво реагує на їхню присутність у медіа-просторі?

– Говорячи загалом, ми не хочемо повторювати історію, яка була навколо фільму та книги Дена Брауна «Код да Вінчі». Тобто не хочемо бути для секти з Підгірців рекламним агентством. Це я говорю про заходи на всеукраїнському рівні. Бо повірте, мало хто із журналістів всеукраїнських ЗМІ взагалі щось знає про цю проблему. Частина щось чула, запитувала про офі-

ційну позицію Церкви і зрозуміла, як і що є насправді. А ще маленька частина є переконана у тому, що «догналівці» рятують Церкву (правда, у дивний спосіб – через відривання частини вірних (тому і називаю їх сектою) від церковної спільноти). Цю частину переконати важко, але не є неможливо. Подібна ситуація є і назагал у суспільстві. Тому проводити інформаційні заходи на всеукраїнському рівні є неправильно.

Інша справа – локальний рівень. Тут зроблені певні кроки в інформаційній сфері (правда, не завжди ефективні або не доведені до кінця: щось почали, але не закінчили...). Але при цій нагоді хочу вам сказати, що не залишаємо цю проблему без належної уваги. Зараз готуємо інформаційні «продукти», які не вдовзі побачите, почуєте, прочитаєте.

І ще одне. Те, що ми не реагуємо проти них, не означає, що ми нічого не робимо. Щодо догналівців з боку Католицької Церкви уже все сказано – вони є екскомуніковані. Ми не «мляво реагуємо» на їхню присутність у медіа-просторі, а самі також є присутні у цьому просторі. Розповідаємо і вірним, і всьому суспільству про життя не якоїсь «правовірної», а Української Греко-Католицької Церкви, її історію мучеництва і підпілля, її розвиток сьогодні, її молитву і служіння. Це є наша активність. А активність «підгорецьких» скерована на обливання брудом ієрархії, викликання «прибічників Гузара», захоплення храмів тощо. Це не є діяльність правдивих християн і ми не хочемо до них уподібнюватися.

– Щодо питання про «догналівців»: багато хто в Європі не хотів аналізувати в 20-30-ті роки фашизму, щоби не робити йому рекламу. І потім отримали світову війну. Здається, те саме УГКЦ зробила із групою Догнала. Якщо ще не пізно, то необхідно розповісти правду – і ніякої реклами для них у тому не буде й не може бути.

– Передусім прошу уважніше прочитати відповідь. Адже я не говорив, що маємо замовчувати правду. Я сказав, що не бачу доцільності робити «заходи на всеукраїнському рівні», бо мало хто знає про цю проблему; «інша справа – локальний рівень». І тут роблять певні кроки і заходи, а ми, у свою чергу, також у ці дні розробляємо певні інформаційні «продукти».

Ваше порівняння з фашистами неадекватне, тому що Церква не просто проаналізувала проблему догналівців, а й зробила всі передбачені церковним законодавством кроки, щоби вказати на хибність і гріховність їхніх дій. Вирок Церковного трибуналу був повідомлений усім вірним і суспільству загалом. Тому говорити, що Церква несерйозно

ставиться до цієї проблеми, помилково.

Пригадаю вам історію, яка була навколо фільму та книги Дена Брауна «Код да Вінчі». Церква тоді активно зареагувала і це викликало ще більше зацікавлення – навіть у тих, хто раніше й не планував цей фільм дивитися, чи книгу читати. Тут одразу хочу наголосити, що не йдеться про «реагувати чи не реагувати». Йдеться про те, як реагувати, щоб твоє напіння не спричинило ще більшої проблеми. Такою, до речі, є засада морального богослов'я: не просто вказувати направо й наліво усім на їхні гріхи, а сказати так, щоби той, кому говоримо, нас почув і змінився.

А щодо обов'язку Церкви, то її головним завданням є проповідувати Євангелію, проповідувати Христа, який є «Дорога, Правда і Життя». Це наша Церква і робить, і, що важливо, дбає, за словами Блаженнішого Любомира, про те, щоби в Україні не було жодної людини, якій би не було представлено Ісуса Христа. Це і є головне завдання Церкви.

– Зараз у Римі тривають переговори між Св. Престолом і так званим «Братством св. Пія Х» – тобто лефевристами, про повернення останніх до Католицької Церкви. Чи ведуться аналогічні переговори між УГКЦ та українськими лефевристами чи «ковпаківцями»? Чому саме?

– Такі переговори, наскільки мені відомо, не ведуться. Передусім тому, що у випадку Братства св. Пія Х ініціатива була з обох сторін, а не тільки з боку Католицької Церкви. Адже, як пригадуєте, коли проголошувалася екскомуніка, то одразу наголошувалося, що у випадку визнання своїх помилок та маючи бажання повернутися у лоно Католицької Церкви, двері Церкви є відкриті. Але, на жаль, таких кроків у випадку Братства св. Йосафата ми не спостерігаємо. Нам залишається і надалі усилено молитися за повернення у лоно Церкви усіх, хто від неї відійшов.

– Слава Ісусу Христу! Отче Ігоре, якщо дозволите – ще одне запитання: яким, на Вашу думку, має бути новий очільник УГКЦ? Кардиналом-Місіонером? Кардиналом-Богословом? Кардиналом-Будівельником? Кардиналом-Воїном? Заздалегідь дякую за увагу і відповідь.

– Не знаю, якою з перелічених якостей, чи, радше кажучи, напрямків діяльності має володіти новий Глава УГКЦ. Знаю точно, що він має бути Патріярхом, тобто Главою і Отцем Української Греко-Католицької Церкви. Він має бути видимим символом і принципом єдності усіх вірних УГКЦ в Україні та на поселеннях.

«Рятуйте, геї наступають!», або як держава дбає про сиріт і де в цей час Церква?

Вчора (19 лютого – «Мета») у Львові була народний депутат України Леся Оробець, і я мала нагоду зустрітися з нею і поговорити про кілька актуальних речей. Зокрема, серед іншого, про ратифікацію українським парламентом Європейської конвенції про всиновлення дітей, у якій ідеться про можливість всиновлення гомосексуальними парами українських сиріт. Власне, ми дійшли висновку, що на сьогоднішній день цей крок небезпечний передусім пропагандою гомосексуальних відносин. Меншою мірою він несе загрозу дітям. Поки що...

Ось кілька тез із цієї розмови.

По-перше, українське законодавство визначає шлюб як союз чоловіка і жінки, а, отже, не варто чекати вже завтра напливу одностатевих пар, які би хотіли всиновити дітей. По-друге, вже зараз в Україні є черга на національне всиновлення, і особливо це стосується дітей чоловічої статі віком до року. А якщо держава визначає національне всиновлення як пріоритетне, то, відповідно, дітей будуть віддавати в українські сім'ї.

По-третє, всиновити дитину може і людина, яка має фіктивний шлюб, а держава все одно не здатна контролювати, як дитину виховують за кордоном і хто це робить. Тож це нове

положення по-суті нічого не змінить у питанні усиновлень.

По-четверте, на іноземне всиновлення насамперед потрапляють діти з хворобами, які мають шанс бодай на краще лікування та догляд за кордоном, ніж в українських сиротинцях (бо наші співгромадяни поки що не готові ані морально, ані матеріально всиновлювати, скажімо, дітей з ДЦП). А дитині все одно потрібна мама, бо вона краща за вихователку в інтернаті.

Загальний висновок такий: на дітей-сиріт і їхні долі цей закон зараз мало вплине. Тому його можна вважати виключно пропагандистським, а не таким, який здатен покращити життя дітей вже сьогодні.

Кілька спостережень

гато років працює в сиротинцях. До переїзду до Львова я теж активно долучалась до цієї роботи, а тому трішки бачила і знаю систему зсередини. І от саме зараз по всій Україні відбуваються численні перевірки прокуратурою для дітей-сиріт, дитячих будинків, притулків. Мета зрозуміла: під будь-яким приводом позбавити християнські церкви впливу на виховання дітей і повернути їх у нищівні системи інтернатів. Бо державі так вигідно. В тому числі – фінансово вигідно.

Вчора отримали прикру новину про те, що «Світлий Дім» в Одесі втрачає частину своїх приміщень. Простими словами – влада забирає їх у дітей, які там живуть.

що діти-сироти для багатьох людей в Україні – це передусім дуже вигідний бізнес. Коли хтось (прийомні батьки, Церкви, благодійні організації та просто люди доброї волі) пробує цей бізнес руйнувати – їм будуть ставити палки в колеса. І держава це робить в першу чергу.

ЗАМІСТЬ ВИСНОВКІВ

Багатьом дуже хочеться зробити простий та однозначний висновок у цій ситуації і просто починає кричати: «Рятуйте, геї наступають!» Але тут, на мій погляд, все дещо складніше. Тут треба подумати комплексно над тим, що ж насправді відбувається, кому це вигідно, а потім щось із тим робити. Те, що в парламенті працює гомосексуальне лоббі – очевидно. А християнське є?

Тепер їх виселять звідти просто на вулицю. «Світлий Дім», якщо хтось не знає, – це приклад того, як християни різних конфесій та всі люди доброї волі не на словах, а на ділі рятують цих дітей від вулиці, від наркотиків та іншого зла. Та державі до того байдуже, коли доходить до справи.

Тому я з гіркою іронією читаю коментарі тих, хто говорить, що прийнятий тепер закон буде захищати дітей, а ми, його противники, такі сноби і релігійні фанатики, бажаємо дітям нещасної долі в сиротинцях – замість щасливого життя в «благополучних» гомосексуальних сім'ях на заході. Крім цього, не забуваймо,

В християнському суспільстві, де релігійність населення щороку зростає? Як Церква, яка має своїх представників у Верховній Раді, впливає на її рішення щодо морально-етичних питань, до яких, безумовно, належить і те, про що йде мова зараз. Це – ритуальні питання, які потребують осмислення і відповіді по суті.

Ну, а всім, хто найбільше обурюється такими законами, треба переходити від слів до справи і пробувати реально допомогти тим дітям, про яких так дбаємо на словах. Бо інакше християнський популізм буде нічим не кращим за державний.

Олена КУЛИГІНА, РІСУ

У БОРОТЬБІ ВСТУПАВ БЕЗ ВАГАНЬ

Отець Микола Хмільовський

30 листопада 1951 року о. Хмільовського в суворій ізоляції від інших політв'язнів відправили у Верхньо-Уральську в'язницю. Так розпочався в біографії священика етап релігійного і політичного в'язня. Але і тут о. Хмільовський не припиняє душпастирської діяльності: він продовжує відправляти Богослужіння, сповідає в'язнів.

У 1952 році його везуть з в'язниці до Москви, де пропонують за зраду УГКЦ сан архієпископа РПЦ. Цю пропозицію отець з обуренням відкидає, і його повертають за колючий дріт. Згодом о. Хмільовського перевозять до Володимирської в'язниці, де він продовжує відбувати покарання аж до звільнення.

Після смерті Сталіна, на підставі рішення Володимирського облсуду від 27 лютого 1954 р., о. Хмільовського було звільнено. Він повертається до Мшани. Проживає у своїх колишніх парафіян і тасомно продовжує священничу діяльність. Тут його відвідують колишні учні, знайомі, які приходять, аби послухати мудрої поради.

І хоч «невсипуше око» МГБ слідкувало за ним постійно, він продовжував відправляти Богослужіння до останніх днів свого життя. Він говорив: «Коли не правлю Служби Божої – дичавію». Але життєвий шлях його невпинно наближався до кінця. 30 квітня 1963 року отця Миколи Хмільовського не стало...

Травневого дня вулицями Мшани йшла велика похоронна процесія. Приїхали люди з усіх околиць, щоб засвідчити свою повагу невтомному борцеві і подвижнику Христової Церкви. Усе життя отця Миколи Хмільовського було сповнене щоденною боротьбою за УГКЦ, за незалежну Україну. У цю боротьбу він вступав без вагань, бо керувався гаслом: «Все – для України, Україна – для Бога».

Володимирська в'язниця, горезвісний «Володимирський централ» (Росія), останнє місце перебування о. М. Хмільовського під вартою.

Мар'ян СЛІПАК,
с. Мшана, Городоччина
(Закінчення, початок у попередніх числі
«Мета»)

Віруючих українців побільшало на 13 відсотків

Кількість українців, які визнають себе віруючими, за останні 10 років збільшилася на 13 відсотків – з 58% до 71%. Водночас зменшилася кількість тих, хто не визначився (з 23% до 12%), та невіруючих (з 12% до 8%), повідомляє Інститут релігійної свободи. Такі результати соціологічного опитування, проведеного Центром Разумкова у листопаді 2010 року та оприлюдненого 8 лютого в Києві на засіданні Круглого столу «Державно-конфесійні відносини в Україні, їхні особливості й тенденції розвитку».

За даними дослідження, найвищий рівень релігійності виявляють жителі західних регіонів (89%), найнижчий – на Сході (66%).

Водночас спостерігається тенденція до усунення виразного зміщення центру релігійного життя в західні області. На цей час умовний центр охоплює два регіони – західний і центральний, в яких зосереджено 70% усієї мережі релігійних громад

країни. При цьому рівень забезпеченості громад будівлями релігійного призначення залишається недостатнім.

Як зауважив директор соціологічної служби Центру Разумкова Андрій Биченко, представляючи результати дослідження, до православних себе відносять 68% українців, до греко-католиків – 7,6%, до євангельських християн (протестантів) – 2%. Інші віросповідання об'єднують менше відсотка мешканців України. При цьому майже 7% опитаних вважають себе «просто християнами», а 13% не віднесли себе до жодної конфесії чи релігії, однак заявили, що є віруючими. Загалом експерт констатував толерантне ставлення вірян до інших конфесій, церков і релігійних організацій.

Водночас у графі ціннісних орієнтирів життя українців релігійність опинилася наприкінці списку. «Кількість опитаних, хто регулярно відвідує храм, тобто не менше 1 разу на тиждень, становить 15,7%, раз на місяць –

20,8%. При цьому 50,4% респондентів відвідує храм лише на релігійні свята», – свідчить опитування Центру Разумкова.

Андрій Биченко додав, що 56% опитаних визнають моральний авторитет Церкви, як суспільного інституту.

«Розвиток церковно-релігійної мережі залежатиме від здатності Церкви відповідати вимогам пастирського служіння в умовах сучасного світу загалом та в обставинах суспільного життя в Україні зокрема», – підкреслив експерт.

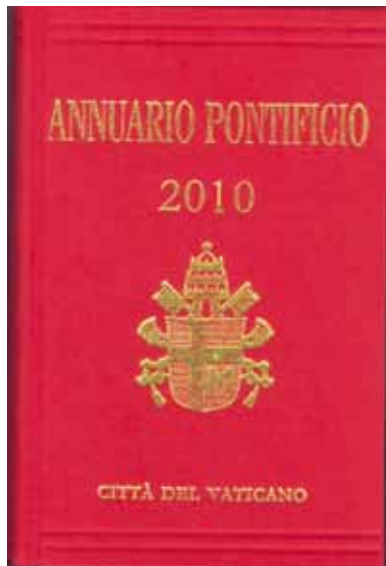
Інститут релігійної свободи,
м. Київ
www.irs.in.ua

В світі нараховується 1,18 млрд католиків

Кількість католиків у світі складає 1,18 млрд. З них половина припадає на мешканців Південної і Північної Америк. Такі дані щорічного довідкового видання Католицької Церкви «Annuario Pontificio». Інформація довідника основана на статистичних даних, зібраних у 2009 році. Згідно з ними, в порівнянні з 2008 роком кількість католиків у світі зростає більш ніж на 15 млн. осіб.

У двох Америках проживає 49,5% католиків усього світу (при тому, що доля обох континентів у загальносвітовому населенні – всього 13,6%). 10,7% пастви Венедикта XVI є мешканцями Азії, 24% – Європи.

В світі нараховується 5.065 католицьких єпископів і 410.593 священники, що на 5 з лишком

тис. більше, ніж було десять років тому. Число католицьких дяко-нів складає понад 38.000. А от

черниць за рік стало майже на 10 тис. менше – 729.371 сестра.

У «Annuario Pontificio» перераховано всі єпархії, єпископи та кардинали Католицької Церкви (з контактною інформацією і статистичними даними), всі керівники й офіційні особи установ Римської курії. У довіднику можна також знайти контакти всіх нунціатур і дипломатичних місій Ватикану у світі, посольств різних країн при Святому Престолі, штаб-квартир чернечих орденів (також зі статистикою щодо кожного ордену) і католицьких навчальних закладів.

Перший щорічний довідник Католицької Церкви, попередник сучасного «Annuario Pontificio», був виданий у Римі ще в 1716 році.

Саркозі: Франція має юдейські корені

Франція – попри християнське – має також юдейське походження. Про це заявив президент Ніколя Саркозі на щорічній (вже 26-й) зустрічі-вечері Репрезентативної ради Установ французьких євреїв з керівниками та представниками інших релігій. Зустріч відбулася ввечері 9 лютого.

Юдаїзм «привіз до надання Франції її тотожності», і кожен єврей «і надалі приймає участь в цій тонкій алхімії – сказав президент. – Якщо Франція має хрис-

тианські корені, то має також і юдейські. Присутність юдаїзму в цій країні датується періодом, коли Франція ще не була Францією, ще задовго до її християнізації. Юдаїзм – це частина французького походження, і кожен француз, незалежно від конфесії чи походження, може цим пишатися».

Слово «корені» викликало бурхливу реакцію та застереження істориків. «Це – невідповідна метафора, – зазначив Бруно Дюмезіль, автор книжки «Християнські корені Європи» (Fayard, 2005). – Якби ми таки хотіли застосувати тут якийсь термін, то слід було би сказати, що французька тотожність формувалася під впливом багатьох більш чи менш виразних чинників, передусім християнських, – але також і римських, якщо йдеться про адміністративну структуру, язичницьких (наприклад Галлія) – у мистецтві,

єврейських – по відношенню до інтелектуального життя, а також арабських – через спосіб переказу грецької філософії».

Інші історики зазначають, що Франція має передусім християнські корені, адже саме християнство було домінуючою релігією в історії цієї країни. До нині сітку адміністративного поділу Франції творять межі парафій, а сучасний характер Франції формувався від часів хрищення короля Хлодвіга аж до кінця XVIII століття.

За матеріалами
Радіо Ватикану

Вітаємо Ювілярів! У березні святкують ювілеї:

20-річчя священства – о. Богуслав Гункевич (17.03)
15-річчя священства – о. Володимир Шидловський (17.03)
10-річчя священства – о. Роман Небожук (11.03)
5-річчя священства – о. Тарас Куртинюк (15.03)

75-річчя уродин – о. Дмитро Черкас (18.03)
55-річчя уродин – о. Степан Шафран (24.03)
55-річчя уродин – о. Михайло Кістечок (26.03)
45-річчя уродин – о. Ігор Берко (08.03)
35-річчя уродин – о. Ростислав Пендюк (20.03)
30-річчя уродин – о. Андрій Корчагін (22.03)

Софію Київську не віддадуть УПЦ (МП)

Національний заповідник «Софія Київська» не планують передавати в управління Українській Православній Церкві Московського Патріархату. Про це заявив перший заступник голови Державної служби з питань національної культурної спадщини Віктор Вечерський. «Не передадуть – таких планів немає і такі документи не готуються», – запевнив він на прес-конференції у Києві. За його словами, на сьогоднішній відповідальність за охорону культурної спадщини несе Міністерство культури.

В. Вечерський також повідомив, що після передачі «Софії Київської» в управління Міністерства культури буде проведено інвентаризацію фондів заповідника, а також аудит фінансово-економічної діяльності за останні 5 років. При цьому він зазначив, що ніяких скорочень штатного розкладу наукових співробітників заповідника «Софія Київська» поки не передбачається. Вечерський заявив, що заповідник залишається у державній власності. Він також не заперечував, що богослужіння будуть проводитися у храмі Святої Софії і надалі, але лише у виняткових випадках – як це і передбачено законодавством. Разом з тим, В. Вечерський не зміг відповісти, хто прийматиме рішення про те, які саме конфесії братимуть участь у таких богослужіннях.

У свою чергу міністр культури і туризму України Михайло Кулиняк, коментуючи чутки про те, що вже на Великдень у Софії Київській правитимуть службу представники УПЦ (МП), не спростував, ані не підтвердив їх, лише заперечив, що святиню збираються передати цій Церкві.

Як повідомлялося, низка експертів висловили побоювання, що передача національного заповідника «Софія Київська» в управління Міністерства культури стане першим кроком до того, аби цей заповідник був переданий УПЦ (МП).

За матеріалами РІСУ

Майстерня

ПОШИТТЯ ОДЯГУ ДЛЯ СВЯЩЕННОСЛУЖИТЕЛІВ

Львів, пл. св.Юра, 5, у підвірті архикатедрального храму св.Юра.
тел. моб. 0936689090; 0677490000